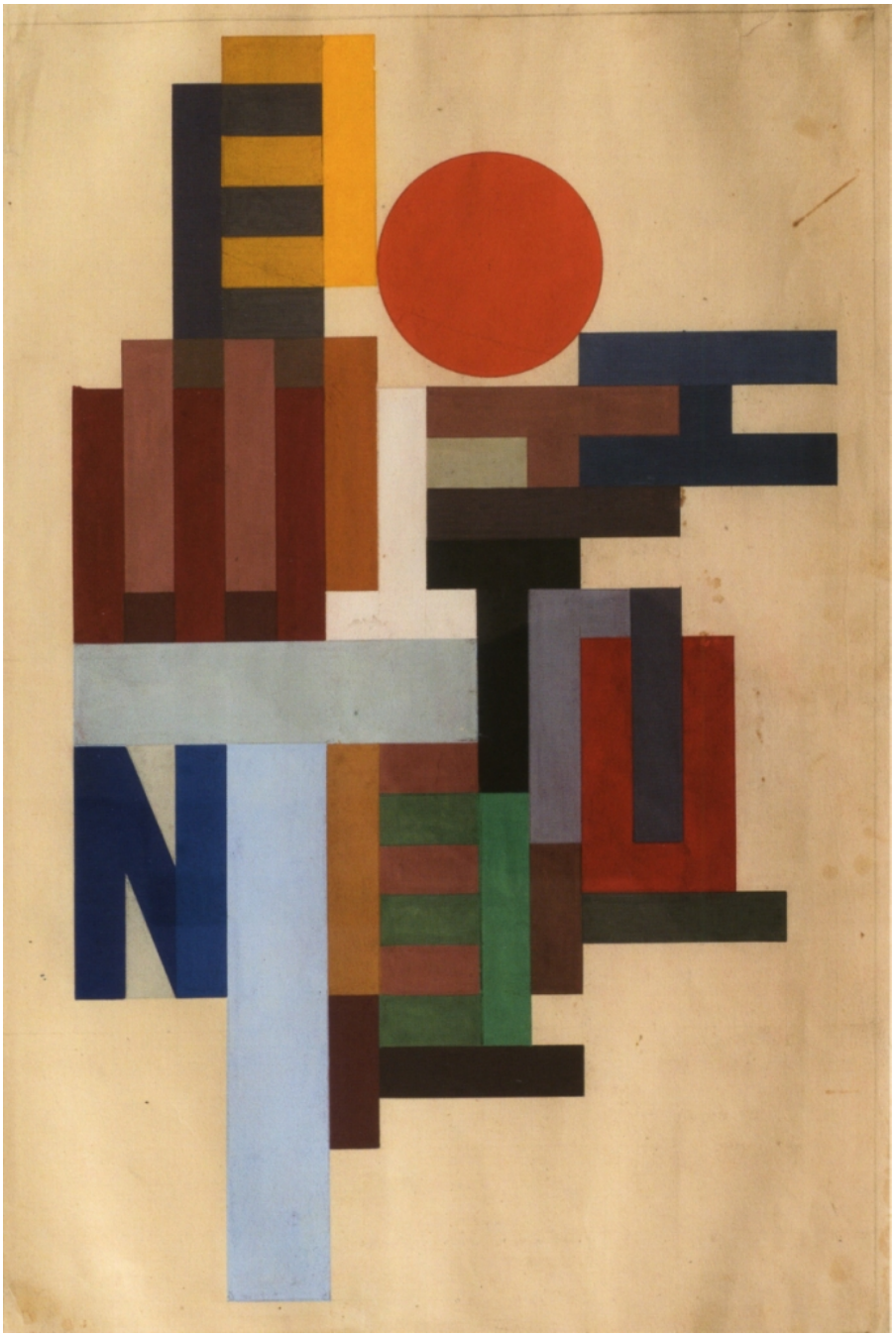
Відкриття виставки "Відкладене майбутнє"

Історична частина експозиції – мистецтво 1910-1930-х рр., живописні та графічні твори Олександра Богомазова, Василя Єрмілова, Бориса Косарева, Марії Синякової, Олександра Хвостенка-Хвостова, Олександра Довгаля, Сергія Юткевича та Семена Зальцера. Сучасна – роботи Лади Наконечної, Миколи Рідного та Микити Кадана, який є куратором виставки. Також частиною "Відкладеного майбутнього" є тексти Костянтина Акінши та Олексія Радинського.

З кураторського тексту:

Ця виставка є спробою подивитись на авангард за допомогою сучасного мистецтва та на сучасне мистецтво – за допомогою авангарду. Намір виставки базується на впевненості, що, розповідаючи історію мистецтва, можна розповісти історію суспільства. Тому "Відкладене майбутнє" – це виставка і про Україну, сьогоднішню та сто років тому. Категорії "революції" та "політичної уяви" є для виставки ключовими.

Метою виставки не є докладний усебічний розгляд феномену українського авангарду. Для такого завдання доречною є форма музейної експозиції та академічної книжкової публікації. Український авангард потребує різних форм розгляду та рефлексії, зокрема за допомогою сучасного мистецтва.

Ми відштовхуємося саме від визначення "український авангард" та проблематизуємо категорію "російский авангард" – у тому її значенні, яке унифікує всі авангардні художні практики на території Російської імперії та радянських республік. Водночас ми пам'ятаємо, що наявність будь-якого "національного" авангарду – це доказ того, що авангардний універсалістський намір не було реалізовано.

Виставка говорить і про те, що український авангард було брутально знищено в 1930-х роках, коли "Червоний ренесанс" став "Розстріляним відродженням". Цю оповідь актуалізує й нагадування, що "Відкладене майбутнє" є виставкою воєнного часу – часу російсько-українського протистояння на сході України.

"Відкладене майбутнє" протиставляє наміри мистецтва авангарду, зверені у майбутнє та пов'язані з проектуванням нового і кращого устрою для співіснування людей, та 'nofuturism', відмову від спрямованості погляду в майбутнє у роботах сучасних учасників виставки. Послідовна дія негативності тут-і-зараз – це відповідь з місця майбутнього, дана тим, хто поспішав цьому майбутньому назустріч.

Галерею GRAD було засновано в Лондоні у 2012 році. На початку діяльності галерея спеціалізувалася на "російському авангарді", радянському дизайні та пострадянському сучасному мистецтві. Зараз GRAD визначає свою спеціалізацію як "східноєвропейське мистецтво". У 2015 році галерея проводила фестиваль українського кіно та документального театру Documenting Ukraine.

Галерея Waterside Contemporary діє в Лондоні з 2008 року та працює з міжнародним колом художників і художниць, зокрема авторами зі східної Європи.

Виставка триватиме до 24 червня 2017.

